EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Gent | Ferran Llamas | Actualitzat el 06/01/2016 a les 00:00

«El mite és cert: a Suïssa els paisatges són espectaculars i hi ha molta oferta d'esports de muntanya»

D'AQUÃ• I D'ALLÃ€. Em dic Ferran Llamas i vaig trepitjar Zuric per primera vegada fa dos anys juntament amb l'Edgar, tots dos estudiants d'enginyeria TIC a la UPC de Manresa. Vam arribar-hi amb l'objectiu de sobreviure a sis mesos d'intercanvi a la Universitat PolitÃ¨cnica Federal de SuÃ¯ssa, l'ETH de Zuric.Â

Acabat l'intercanvi se'ns va obrir l'oportunitat de tornar-hi a fer el màster, i entre l'un i l'altre, ara grans amics, vam decidir llançar-nos a la piscina i mudar-nos-hi durant una bona temporada. Diverses van ser les reaccions i els comentaris de coneguts, familiars i amics en assabentar-se que me n'anava a viure a Zuric. La majoria basats en tòpics i mites suïssos que, sense saber ben bé com ni per què, acumulem inconscientment. Doncs bé, m'agradaria explicar la meva veritat sobre alguns d'aquests mites més comuns.

"A Suïssa hi fa molt fred". Frases com "cómprate mucha ropa de abrigo" o "sobretodo no pases frío" es repeteixen cada vegada que ens truquem amb la meva àvia, com si fos al cercle polar. Si bé és cert que la manca de sol al llarg del dia és un canvi substancial respecte de la capital del Bages, res a envejar té Manrússia a Zuric pel que fa a la sensació de fred. Potser un meteoròleg podria donar raons científiques, però l'empirisme em demostra que ara com ara no he patit tant fred com circulant en moto a les set del matí pel barri de la Balconada. Sí, a Suïssa hi fa fred, però no n'hi ha per tant.

Paisatge de muntanya a Pilatus, Lucerna. Foto: Ferran Llamas

"Tot és més car". Malgrat que Zuric i Ginebra, les dues grans ciutats helvètiques, sempre apareguin al rànquing de les ciutats més cares del món, hi ha moltes coses que són més barates que a casa: per començar, l'aire fresc i net que es respira arreu és totalment gratuït. Un altre de molt important són les fonts que es troben a cada cantonada, d'on surt aigua neta i amb molt bon gust -s'estalvia molt en ampolles d'aigua. La llet diuen que és molt més econòmica, potser per l'excés de vaques a les muntanyes, però a mi no m'afecta perquè en sóc intolerant. Bromes a part, és cert que alguns productes d'electrònica com ara càmeres digitals o portàtils acostumen a tenir millors preus a Suïssa. També hi ha una gran xarxa de productes de segona mà i encara en bon estat. En general, però, tot té un preu que ronda el doble del que estem acostumats. Com sobreviu un estudiant com jo, doncs? Per sort, l'ajuda dels pares mai no m'ha faltat. A més, l'ETH té un sistema de beques de solidaritat per a estudiants estrangers i també és relativament fàcil trobar alguna petita feina a la universitat, que sol estar molt ben pagada.

"Els suïssos són avorrits i estirats". Aquí em permetré encabir-los tots al mateix sac, però no oblidem que de tot n'hi ha a tot arreu. El tòpic diu que són avorrits, però jo crec que no, que simplement s'ho passen bé de manera diferent. També és vox populi que costa molt fer amics suïssos i que sovint fan la sensació d'estirats. Segons sembla, marquen una línia molt definida entre el que consideren amics i la resta de coneguts. I justament, perquè per als amics ho donarien tot, els costa molt més temps agafar confiança i considerar-te amic seu. També hi ha qui s'excusa dient que els suïssos més divertits i oberts que pots conèixer són aquells que viatgen i han sortit del país, però no comparteixo totalment aquest punt de vista. Cert és que les amistats suïsses són escasses, però per sort, l'ambient universitari és força multicultural. Al capdavall, t'acabes envoltant de grecs, tunisians, italians... amb qui t'entens de seguida i comparteixes un tarannà que t'uneix

amb facilitat.

M'agradaria recalcar que hi ha altres mites que no he pogut desmuntar, com el dels paisatges espectaculars i la gran oferta d'activitats a la muntanya (vegeu-ne un petit tastet a la fotografia de Pilatus, a Lucerna). L'últim, el més conegut de tots i que no podia faltar, és el de la puntualitat suïssa. Sí, tot i tothom va a l'hora establerta. Encara no he vist un suís arribar tard, però potser és que sóc massa impuntual per descobrir-ho.

Ferran Llamas Arróniz fa un màster a l'Escola Politècnica Federal de Zuric (Suïssa)

Vista de Zuric. Foto: Ferran Llamas